

Mál nr. 47/2026

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Fjölskyldutrygging - frítímaslysaftrygging.

Tjónstilkynningarfrestur.

Gögn.

1. Málskot mótttekið 30. janúar 2026, ásamt fylgiskjöllum.
2. Athugasemdir V, dags. 23. febrúar 2026, ásamt fylgiskjöllum.
3. Viðbótarathugasemdir M, dags. 26. febrúar 2026.

Málsatvik.

Samkvæmt tjónstilkynningu til V, dags. 11. mars 2025, kemur fram að M hafi orðið fyrir slysi þegar hún fékk bjálka í höfuðið við vinnu í sumarbústað 13. júlí 2023. Hún leitaði strax í kjölfarið til læknis og var greind með heilahristing. M gerði kröfu um að fá það tjón sem hún varð fyrir bætt úr frítímaslysaftryggingu fjölskyldutryggingar hjá V. Með tölvupósti, dags. 19. mars 2025, hafnaði V því að bótaskylda væri til staðar í málinu með vísan til 1. mgr. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004. Eins ár frestur til þess að tilkynna um atvikið hefði verið útrunninn. V byggir afstöðu sína á að samkvæmt því sem fram kemur í sjúkraskrá Landspítalans, beri að miða upphafstíma tilkynningarfrests við slysdag. Þá strax hafi M fengið þær upplýsingar að hún hafi hlotið heilahristing í umrætt sinn. Gögn málsins bendi einnig til þess að M hafi ekki aftur leitað lækni- aðstoðar vegna afleiðinga slyssins. Þær lækni- söknir sem skráðar séu eftir 13. júlí 2024 séu að mati V ekki hægt að tengja við umræddan höfuðáverka. M fellir sig ekki við þessa niðurstöðu.

Í málskoti er byggt á að M hafi ekki verið kunnugt um að hún glímdi við langvarandi afleiðingar heilahristings fyrr en í viðtali hjá D í febrúar 2025 þar sem lækni- r hafi benti henni á að skoða tryggingar vegna slyssins.

Í athugasemdum V er fyrri afstaða ítrekuð, þ.e. að M hafi tilkynnt um slysið of seint til V og bótaréttur sé ekki til staðar úr frítímaslysaftryggingu M. V byggir á að í ljósi þess sem fram kemur í sjúkraskrá X sé það mat V að miða skuli upphaf ársfrests við slysdag. Ekki sé að sjá aðra komu vegna slyssins í fyrirbyggjandi sjúkraskrá og því sé ekki unnt að miða við annað tímamark. Í færslu frá 18. nóvember 2024 segir þó m.a.: „fékk heilahristing fyrir ári síðan, er að byrja hægt og rólega.“ Ekki sé greint frá nánari einkennum né minnst á umrætt slys. Það sé því mat V að á slysdegi hafi M verið kunnugt um þau atvik sem unnt væri að reisa bóta- kröfu á og því hafi tilkynningarfrestur byrjað að líða við það tímamark. Tjónstilkynning hafi ekki borist innan þess frests sem kveðið er á um í 124. gr. laga nr. 30/2004, sbr. einnig 25. gr. almennra skilmála félagsins. Til viðbótar byggir V á því að gögn málsins renni ekki stöðum undir það að þau einkenni sem M glími við megi rekja til slyssins. Það liggi fyrir að M glími við fjölpættan heilsufarsvanda. Þá sé engin samfella í sjúkrasögu M og því sé það einnig afstaða V að orsakatengsl milli einkenna M og slyssins séu ósönnuð.

Í viðbótarathugasemdum M er ítrekað að M hafi ekki fengið vitneskju um að hún glímdi við langvarandi einkenni heilahristings fyrr en í viðtali hjá lækni á vegum D í febrúar 2025. Þá fer M fram á að óvilhallur sérfræðingur verði fengið til þess að leggja mat á afleiðingar slyssins.

Álit.

Í 1. mgr. 124 gr. laga um vátryggingarsamninga segir: „Sá sem rétt á til bóta samkvæmt slysaftryggingu, sjúkratryggingu eða heilsutryggingu með eða án uppsagnarréttar glatar þeim rétti ef krafa er ekki gerð um bætur til félagsins innan árs frá því að hann fékk vitneskju um þau atvik sem hún er reist á eða því hefur ekki borist tilkynning um vátryggingaratburð með öðrum hætti.“

Framangreint ákvæði leiðir ekki sjálfkrafa til þess að umræddur frestur byrji að líða strax á slysdegi, heldur þegar með sanngirni megi ætlast til að tjónþoli geri, eða megi gera, sér grein fyrir því að varanlegar afleiðingar hafi hlotist af tjóni og bótaréttur kunni að vera til staðar. Það er því háð ákveðnu mati í hverju tilviki við hvaða tímamark skuli miða í þessum efnum og kemur þá m.a. til skoðunar, svo sem eðli áverka og batahorfur, hvernig samfella í einkennasögu og læknishjálp er háttáð og hvort og hvenær tjónþoli fær þær upplýsingar eða má gera sér grein fyrir, að afleiðingar tjóns séu varanlegar.

Af gögnum málsins er óumdeilt að M varð fyrir slysi 13. júlí 2025 og var greind með heilahristing og hálstögnun, sbr. færslu í sjúkaskrá heilsugæslu sama dag. Jafnframt liggur fyrir að bæði fyrir og eftir slys glímdi M við fjölþættan heilsufarsvanda. Þann 10. október 2023 var M vísað í meðferð hjá D og samkvæmt starfsgetumati læknis frá 31. janúar 2025 hófst sú meðferð í janúar 2024. Samkvæmt greinargerð sálfræðings á vegum D, dags. 11. júní 2024, kemur fram að M hafi m.a. undirgengist mat og greiningu vegna einkenna eftir heilahristing þrisvar sinnum. Þann 28. febrúar 2024 hafi farið fram svokölluð grunnmæling og M verið mæld með „Miðlungs heilahristingseinkenni“. Þann 11. apríl 2024 hafi M undirgengist framvindumælingu og verið mæld með „Miðlungs heilahristingseinkenni“ og þann 23. maí 2024 hafi M á ný undirgengist framvindumælingu og verið mæld með „Alvarleg heilahristingseinkenni“. Þá kemur fram í greinargerðinni að M hafi sótt fræðslunámskeið um heilahristing og langvarandi einkenni heilahristings. Í sjúkraskrárfærslu heilsugæslu frá 18. nóvember 2024 er minnst á að M glími við einkenni heilahristings. Í greinargerð sálfræðings frá 29. nóvember 2024 kemur fram að ekki sé gert ráð fyrir frekari bata af meðferð hjá D. Í starfsgetumati læknis á vegum D frá 31. janúar 2025 segir: „Lenti í slysi sumarið 2023. Fékk þá bjálka í höfuðið. Vankaðist og var óglatt lengi. Eftir það verið með einkenni, höfuðverkur verstur og frá augum. Tvísýni að há henni, á erfitt með lestur og með verki í augum. Þolir illa áreiti eins og hljóð, ljós og birtubreytingar. Einnig með skjálfta í hæ. hendi. Minnisleysi og segir vitlaus orð.“

Af þeim læknisfræðilegu gögnum sem liggja fyrir nefndinni fæst ekki annað séð en að samfella sé í þeirri læknismeðferð sem M hefur hlotið frá slysdegi vegna slyssins. Meðferð M vegna afleiðinga slyssins virðist fyrst hafa hafist hjá D í janúar 2024. Óumdeilt er í málinu að til meðhöndlunar hjá D var einnig annar heilsufarsvandi M, en M glímdi við fjölþættan heilsufarsvanda, sem ekki verður rakinn til slyssins. Að mati nefndarinnar verður því ekki fallist á að miða upphafstímamark tilkynningarfrests samkvæmt 1. mgr. 124. gr. laga nr. 30/2004 við slysdag. Verður að telja að M hafi ekki mátt vera það ljóst, né að heilbrigðisstarfsfólk hafi gefið henni það til kynna, að afleiðingar slyssins kynnu að verða varanlegar fyrr en í fyrsta lagi í kjölfar framvindumælingar sem fram fór 23. maí 2024. Þar sem tilkynning um slysið barst V 11. mars 2025 er það mat nefndarinnar að tilkynning um slysið hafi borist innan þess eins árs frests sem mælt er fyrir um í 1. mgr. 124. gr. laga um vátryggingarsamninga. M á því bótarétt úr frítímatryggingunni hjá V í þeim mæli sem henni tekst að sýna fram á tjón af völdum slyssins 11. mars 2025.

Niðurstaða.

M á rétt til bóta úr slysatryggingu fjölskyldutryggingar hjá V.

Reykjavík, 12. maí 2026.
rafræn undirskrift

Guðmundur Sigurðsson

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Anna Lilja Ragnarsdóttir